

Henryk Wiklak

Stobnica - Trzymorgi, pow. Piotrków Trybunalski. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 5, 66

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STOBNICA-TRZYMORGI,
pow. Pietrków Trybunalski
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne i Etnogra-
ficzne w Łodzi

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań, /kontynuowanie prac z lat 1960 i 1969/. Osada z III okresu epoki brązu. Ślady osadnictwa ze środkowej i młodszej epoki kamienia oraz z okresu halstackiego, lateńskiego, rzymskiego i wczesnego średniowiecza.

Obiekt położony jest na wydmach świeżo zamiesionych, na lewym brzegu rzeki Stobieszanki, w pobliżu jej ujścia do Pilicy. Przebadano całkowicie powierzchnię 75 m². Na przestrzeni tej odkryte 7 palenisk nalegających w mało widocznej warstwie kulturowej, 6 z nich przebadano całkowicie, a jedno ze względu na uzyskanie w profilu - tylko oszczędnie.

Paleniska były prostokątne zbudowane z kamieni polnych i obramowane bierwiemmi drzew. Inventars ich stanowiły nieliczne ułamki naczyń glinianych i grudki popioły. W pobliżu jednego z palenisk znalezione szpilę brązową, długą, szablasto zgiętą z podwójną główką.

Inventars warstw kulturowych stanowiły nieliczne ułamki naczyń glinianych, grudki popioły i drobne węgielki drzewne. Brak było śladów konstrukcji budynków mieszkalnych.

SULĘCIN

Konserwator Zabytków Archeologicz-
nych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Andrzej Marcinkian /autor sprawozdania/ i mgr Marian Kwapiński. Finansowało Sulęcińskie Towarzystwo Kultury. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z III-V okresu epoki brązu.

Badania miały charakter ratunkowy w związku z koniecznością zabezpieczenia dalszej części cmentarzyska niszczonego budową bazy POM Sulęcina. Odkryto obszar w południowo-wschodniej części wzniesienia o powierzchni 3,900 m². Wyróżniono dwa sektory występowania grobów ciałopalnych popielnicowych, rozdzielone 15-20 m pasem jałowym. Centralną częścią każdego z zespołów był rozległy bruk kamienny, wydłużony na linii północno-południowej. Groby występowały w szczególności zagęszczeniu pod brukiem i między kamieniami, a także w jego bespo-